

NAŠA SKUPNOST

GLASILO PREBIVALCEV OBČINE GROSUPLJE LETNIK XVI., DECEMBER 1990

Stran 2:

Prvi, ki je dobil razlaščen nazaj

V občini Grosuplje se je začelo sporazumno vračanje nacionaliziranih objektov

Stran 3:

Občina proti črnograditeljem

Direktor grosupeljskega Zavoda za prostorsko načrtovanje piše o zapleteni problematiki črnih gradnji.

Stran 4:

Evropski televizijski sistem

Predlog za kabelsko televizijo v Grosupljem, ki bi imela najmanj tisoč naročnikov

Stran 5:

Borci o spravi

Spravo med sovražnimi stranmi v drugi vojski je treba utrditi, vendar se zavzeti za resnico o NOV

Stran 6:

Grosuplje bolj mestno?

Vizije in načrti grosupeljskih urbanistov o prihodnjem mestnem jedru občinskega središča

Stran 8:

Vlada v senci Velikega Uplja

Humoren pogled pisatelja Gorazda Gorca na navedeni občinski politiki

Čas politike, čas odločitev, čas pričakovanj

Politika ni primerna tema za priložnostni nagovor v tem predprazničnem času, ni primerna tema za nagovor ob priložnostih, ki zadevajo človekovo zasebno. Vendar jo je ob koncu leta, ki ga zaznamujejo velike, usodne politične odločitve, težko obiti – ker naše življenje obvladuje še neposredneje kot sicer. Politika je postala tema številka ena vsakodnevnih pogovorov, politične odločitve pa so kot že dolgo ne razlog za strah, nelagodje, upanje, navdušenje. To obdobje s plebiscitom najbrž še ne bo končano, je pa vseeno vse bliže čas, ko na politiko in politične odločitve ne bomo vezali toliko čustev, ko bodo pomembnejše tiste odločitve, od katerih bo neposredno odvisna kvaliteta življenja tukaj in zdaj. Ko bo človek pomembnejši od države in naroda in se ne bomo pustili ujeti v pasti ideologij, ki v imenu velikih ciljev in pravic skupnosti ožajo polja svobode posameznic in posameznikov.

Praznični čas ob koncu leta je lahko vsaj začasen prestop iz kroga, ki ga zarisuje politika. Je čas obredov, ki jih ne obvladuje politika, udeležuje se jih in spoštuje pa jih veliko (večina) ljudi – ne kot pripadniki in pripadnice tega ali onega naroda, kot državljani in državljanke te ali one države, ampak kot posamezniki in posameznice, ki si za te obrede vzamemo čas, da se vsaj malo odpočijemo v čaru iluzije, izrečenih in neizrečenih pričakovanj. Dnevi potem ne bodo drugačni od dni pred tem, vendar to čara tega obdobja malih in velikih želja ne zatemni. Za marsikoga je dovolj že, da ta čas opravičuje umik v zasebno (obdobja velikih usodnih odločitev so pač vselej dajala prednost javnemu), razlog za to, da se spomni lastnih želja, ki je nanje v izpolnjevanju dolžnosti prisiljen pozabiti, jih potlačiti, če hoče svoje življenje znotraj vseh ne-možnosti napraviti znosno. Za spomin nase gre pravzaprav, na svoje bližnje, na njihove želje in pričakovanja. S pozornostmi, ki jim jih naklonimo in jih od njih sprejememo.

Tisto največ, kar zlahko zaželim vsem in vsakomur (tudi sebi sami), je, da bi imeli čas in možnosti za to, da bi sploh želeli, da bi svoje želje prepoznali in da bi imeli možnost uresničiti jih.

METKA MENCIN

Srečno 1991

**Vesel božič in Srečno
Novo leto vam želijo
Skupščina občine
Grosuplje, politične
stranke v občini
in uredništvo
Naše skupnosti**

PLEBISCIT ZA DRŽAVO MIRU

Zadnji čas je, da zaorjemo brazde na njivi, ki smo jo začeli pripravljati pred volitvami. To je njiva naše samostojnosti in samobitnosti. Njiva, ki jo bomo sami oplo dili, poželi njeno žito in ga spravili v domače kašče. Pred nami je edina in morda zadnja priložnost, da postanemo gospodarji na svojem gruntu in ne le hlapci, ki menjajo gospodarjja.

Z ustanovitvijo Slovenske kmečke zveze leta 1988 se je začel slovenski nacionalni preporod, ki so se mu pridružile tudi vse novo nastale stranke v Sloveniji. Najpomembnejše mesto v programih teh strank je zavzela zahteva po neodvisnosti Republike Slovenije. Vsi so si bili edini, da si morra Slovenija v Jugoslaviji pridobiti neodvisnost in suverenost, da mora urediti odnose v jugoslovanski skupnosti in določiti svoje mesto in položaj v njej. Priznati moramo, da je do tega dejanja, pred katerim stojimo, prišlo po zaslugi takratnih opozicijskih strank, združenih v Demos – združeno opozicijo, ki so na volitvah dosegle večino in v skupščino pripeljale pluralizem mnenj in stališč.

Prepričan sem, da se slovenski narod zaveda pomembnosti odločitve in volje, ki jo bo izrazil na nedeljskem plebiscitu. Tako kot smo se spomladi s polno zavestjo odločali in volili na prvih po vojnih svobodnih – demokratičnih volitvah. Od glasu vsakega in prav vsakega posameznika sta odvisna naša prihodnost in naše preživetje. Zdaj imamo priložnost, da po svoji meri in postavi uredimo svoje žitje in bitje.

Dejstvo, da so se za potrebnost oziroma nujnost plebiscita odločile in zedinile vse stranke, ki so zastopane v parlamentu, govori samo zase. Želja, da bi živeli v državi miru, nenasilja, prijaznosti do soljudi, državi gospodarske blaginje, nam je vsem skupna in jo bomo skupaj začeli uresničevati po nedeljskem plebiscitu.

Ne bodimo »cagavci« in ne dovolimo, da bi nam lastni otroci, ki jim želimo le najlepše, očitali našo nezrelost in nesposobnost, da jim zapustimo resnično njihovo državo.

JANEZ DOLINŠEK